

ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ

ΣΟΒΙΝΙΣΜΟΣ

ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ

Εθνοκεντρισμός: αντίληψη κατά την οποία ένα άτομο θεωρεί ότι η ομάδα που ανήκει είναι το κέντρο των πάντων και όλοι οι άλλοι τοποθετούνται και διαβαθμίζονται σε σχέση με την ομάδα αυτή. Αυτή η αντίληψη έχει ως αποτέλεσμα όλα τα πολιτισμικά στοιχεία των άλλων εθνών να αξιολογούνται και να κρίνονται με κριτήριο τα συγκεκριμένα εθνικά στοιχεία.

Εθνικισμός: υπερβολική και αποκλειστική προσήλωση προς την ιδέα του έθνους και των εθνικών ιδεωδών, με κύριο χαρακτηριστικό τη διάκριση των εθνών σε ανώτερα και κατώτερα και τη διάθεση επιβολής των πρώτων στα δεύτερα. Ειδικότερα, η έντονη προβολή της εθνικής ταυτότητας κυρίως όταν συνδέεται με τάσεις αποσχίσεως ή επεκτατισμού.

Σοβινισμός (η ακραία και άλογη αφοσίωση εκ μέρους μιας ομάδας στην οποία κάποιος ανήκει, ιδιαίτερα όταν αυτή η αφοσίωση προϋποθέτει μοχθηρία και μίσος εναντίον μιας αντίπαλης ομάδας. Ο όρος έλκει την καταγωγή του από τον Νικολά Σωβέν, έναν στρατιώτη του Ναπολέοντα Βοναπάρτη κατά τη διάρκεια της Πρώτης Γαλλικής Αυτοκρατορίας, εξαιτίας του φανατικού του ζήλου για τον Αυτοκράτορά του. Η καταγωγή του και η πρώιμη χρήση του δείχνουν πως επινοήθηκε για την περιγραφή του ακραίου εθνικισμού. (<http://el.wikipedia.org>)

-**Αντώνυμα:** διεθνισμός, κοσμοπολιτισμός

Ο Εθνικοσοσιαλισμός ή ναζισμός είναι μορφή φασισμού που ενσωματώνει το ρατσισμό και τον αντισημιτισμό. Ήταν η ιδεολογία του ναζιστικού κόμματος, που επέβαλε δικτατορικό καθεστώς στη Γερμανία το 1933 μέχρι το 1945, και συναφών κινήματων σε άλλες χώρες. Στους κύριους σκοπούς του ανήκε η αντικατάσταση του δημοκρατικού συστήματος με ένα καθεστώς που θα βασιζόταν στην αρχή της «κοινότητας» με την έννοια της εθνικής και βιολογικής ενότητας με επικεφαλής τον αρχηγό (Φύρερ) τους, το Χίτλερ. Οι ιδεολογικές αρχές του εθνικοσοσιαλισμού και η εφαρμογή τους στην πράξη οδήγησαν στον Β' Παγκόσμιο πόλεμο και στο Ολοκαύτωμα, τη γενοκτονία Εβραίων, Ρομά και άλλων εθνοτικών και κοινωνικών ομάδων σε στρατόπεδα εξόντωσης.

Νεοναζισμός αποκαλούνται τα διάφορα κινήματα που σκοπό έχουν την επανεμφάνιση του ναζισμού και τα οποία αναπτύχθηκαν μετά το τέλος του Β' Παγκόσμιου πόλεμου. Ο ρατσισμός, ο αντισημιτισμός και η ξενοφοβία αποτελούν ιδεολογικές βάσεις του νεοναζισμού. Υποστηρίζεται επίσης η άρνηση του Ολοκαυτώματος όπως και ότι δεν έχουν θέση στον κόσμο οι Αθίγγανοι και οι ομοφυλόφιλοι, ενώ εξυμνούνται η άρια και η γερμανική φυλή. Τα κινήματα αυτά συνήθως χρησιμοποιούν ναζιστικά σύμβολα και είναι απολογητικά ή και εκφράζουν θαυμασμό προς τον Αδόλφο Χίτλερ.

ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ επιμέλεια: Μαρία Κάππου

Ο **φασισμός** είναι ριζοσπαστική αυταρχική εθνικιστική πολιτική ιδεολογία και μαζικό κίνημα που έχει ως στόχο να θέσει το έθνος, το οποίο ορίζει βάσει αποκλειστικών βιολογικών, πολιτισμικών ή/και ιστορικών συνθηκών, υπεράνω κάθε άλλης αξίας και να δημιουργήσει μια κινητοποιημένη εθνική κοινότητα

Η ξενοφοβία αποτελεί μια αμυντική πλευρά του εθνικισμού και συνίσταται στο αίσθημα της καχυποψίας ή του φόβου που αισθάνεται μια εθνότητα έναντι άλλων εθνοτήτων. Το κλείσιμο των συνόρων και οι απελάσεις οδηγούν σε διεθνή ένταση, η οποία μάλιστα θα αυξάνεται καθώς η μετανάστευση για εύρεση εργασίας έχει αυξηθεί. Έτσι όμως παρεμποδίζεται η φιλική προσέγγιση και επικοινωνία μεταξύ των χωρών και γεννιέται η εχθρότητα.

ΕΠΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

ΑΙΤΙΕΣ	ΤΡΟΠΟΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ	ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ
<p style="text-align: center;">Άτομο (στερεότυπα-προκαταλήψεις-ξενοφοβία)</p> <p style="text-align: center;">Ιστορικές διαφορές</p> <p style="text-align: center;">Εθνική αγωγή προπαγάνδα</p> <p style="text-align: center;">Κοινωνικά προβλήματα</p> <p style="text-align: center;">Οικονομική κρίση</p> <p style="text-align: center;">ΜΜΕ</p> <p style="text-align: center;">Πολιτικές σκοπιμότητες (αποπροσανατολισμός της κοινής γνώμης)</p> <p style="text-align: center;">Παραβιάσεις των δικαιωμάτων των μειονοτήτων (αντιδράσεις)</p> <p style="text-align: center;">Παγκοσμιοποίηση (φόβος εθνικής αλλοτρίωσης)</p> <p style="text-align: center;">Ιμπεριαλιστικές τάσεις-εδαφικές διεκδικήσεις (υποδαύλιση αποσχιστικών τάσεων για αποδυνάμωση κρατών)</p>	<p>Μόρφωση-ανθρωπιστική παιδεία</p> <p>Επίλυση διακρατικών διαφορών με βάση το διεθνές δίκαιο</p> <p>Αντικειμενική διδασκαλία της ιστορίας</p> <p>Κράτος πρόνοιας και δικαίου</p> <p>Οικονομική ανάπτυξη</p> <p>Αποφυγή προπαγάνδας και ανεξαρτησία από πολιτικά κόμματα και σκοπιμότητες</p> <p>Αποφυγή λαϊκισμού, αντιρατσιστική πολιτική</p> <p>Σεβασμός των δικαιωμάτων των μειονοτήτων</p> <p>Σεβασμός στην παράδοση-αποφυγή ξενομανίας</p> <p>Απαλλαγή των λαών από κηδεμονίες-ανεξάρτητη πολιτική</p> <p>Φορείς κοινωνικοποίησης</p>	<p>Ρατσισμός Φανατισμός Ξενοφοβία</p> <p style="text-align: center;">Μειονότητες Παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων (εκμετάλλευση, διώξεις, εχθρότητα, καχυποψία κ.λπ.)</p> <p style="text-align: center;">Κοινωνία Διάρρηξη κοινωνικού ιστού Διατάραξη κοινωνικής ειρήνης Παρεμποδίζεται η συνεργασία, η κοινωνική πρόοδος Δεν επιλύονται βασικά κοινωνικά προβλήματα</p> <p style="text-align: center;">Διακρατικές σχέσεις Διαταράσσεται η ειρήνη Παρεμποδίζεται η πολιτιστική συνεργασία Πόλεμος-τρομοκρατία Φανατισμός</p>

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΗΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΟΡΟΥ

20^{ος} αι.

Εθνικισμός

Βαθμηδόν η λέξη εθνισμός υπεκώρησε· τη θέση της πήρε η λέξη εθνικισμός, που σήμανε και τον πατριωτισμό, την αγάπη προς την πατρίδα αλλά **και τις εδαφικές απαιτήσεις ενός έθνους εις βάρος άλλων εθνών, τον εθνικό επεκτατισμό**, δήλωσε δηλ. και τη θετική και την αρνητική σημασία.

Σοβινισμός

Τον φανατικό, με επεκτατικές - επιθετικές βλέψεις, πατριωτισμό δήλωσε και η ξενικής (γαλλικής) προέλευσης λέξη **σοβινισμός** (από το όνομα του φανατικού εθνικιστή N. Chauvin που έζησε την εποχή του Ναπολέοντος).

Εθνισμός-Εθνικισμός

- Με τις σαρωτικές αλλαγές που έγιναν στο παγκόσμιο πολιτικό σκηνικό από τη δεκαετία του '80, με τους ποικιλώνυμους εθνικισμούς που εμφανίστηκαν μετά τη βίωση των κομμουνιστικών καθεστώτων, η διάκριση μεταξύ nationism και nationalism κατέστη και στην Ελλάδα αναγκαία και άρχισε να εκφράζεται αντιστοίχως με το σημασιολογικό λεξικό ζεύγος εθνισμός-εθνικισμός. **Όπου το εθνισμός δηλώνει τον αγνό πατριωτισμό, το δε εθνικισμός τις εθνικιστικές επεκτατικές βλέψεις.**

Γ. Μπαμπινιώτης

Χαρακτηριστικά δείγματα εθνικισμού αποτελούν:

- ✓ Το κίνημα των Νεοτούρκων στις αρχές 20ού αιώνα.
- ✓ Η Μεγάλη ιδέα του έθνους, που οδήγησε στη Μικρασιατική καταστροφή.
- ✓ Ο εθνικισμός του σύγχρονου Μουσουλμανικού κόσμου: απόρριψη του δυτικού τρόπου ζωής, εμμονή στην παράδοση και συσπείρωση όλων των αδελφών Μουσουλμάνων ενάντια στους εχθρούς της Δύσης.
- ✓ **Πρόσφατη αφύπνιση ευρωπαϊκού εθνικισμού:**
- ✓ Διαμελισμός ενωμένης Γιουγκοσλαβίας και εμφύλιος πόλεμος.
- ✓ Διάσπαση Σοβιετικής Ένωσης και εθνικιστικές συγκρούσεις.
- ✓ Αποσχιστικές τάσεις στην Κεντρική Ευρώπη (Τσεχία, Σλοβακία, Β. Ιταλία).
- ✓ Ρατσιστικές επιθέσεις κατά των ξένων στη Γερμανία.
- ✓ Αναταραχές και απειλή γενικής ανάφλεξης στα Βαλκάνια.
- ✓ Ένταση στις σχέσεις γειτονικών χωρών (Ελλάδα-Αλβανία, Σκόπια, Τουρκία).
- ✓ Η συμμετοχή εθνικιστικών κομμάτων σε πολλά κοινοβούλια ευρωπαϊκών κρατών. Παρουσιάζεται σε έξαρση στη Γερμανία και στην Ιταλία (μέσω των νεοναζιστών και των φασιστών).
- ✓ Η δράση του Λεπέν στη Γαλλία.

Οι αιτίες που προκαλούν τον εθνικισμό	Τρόποι αντιμετώπισης του εθνικισμού
<p>✓ Ιστορικά Οι ιστορικές διαφορές που χωρίζουν γειτονικά, κυρίως, έθνη (εδαφικές διεκδικήσεις, στρατιωτικές συγκρούσεις, υποδούλωση ενός έθνους σε άλλο για μικρό ή μεγάλο χρονικό διάστημα).</p> <p>✓ Οικονομικά Η οικονομική κρίση, η εισροή εκατομμυρίων μεταναστών και η ένταση των αδιέξοδων στη Δυτική Ευρώπη, οδηγούν μια μερίδα απελπισμένων νέων στους κόλπους των εθνικιστικών οργανώσεων.</p> <p>✓ Κοινωνικά Ο συσχετισμός κοινωνικών προβλημάτων με μειονότητες που υπάρχουν σε διάφορες χώρες και η καλλιέργεια ενός κλίματος εκθρότητας αλλά και ενός φόβου αφανισμού και αφομοίωσης που οδηγεί σε έξαρση εθνικιστικών εκδηλώσεων.</p> <p>✓ ΜΜΕ τα πρότυπα που παρουσιάζονται από τα ΜΜΕ, εξυπηρετώντας πολιτικές σκοπιμότητες που στοχεύουν στη νάρκωση του λαού και στη δημιουργία πλανημένων ατόμων και υποχείριων της εκάστοτε εξουσίας</p> <p>✓ Πολιτικά Η κυρίαρχη τάξη ή η πολιτική εξουσία χρησιμοποιούν τον εθνικισμό για να μεταθέσουν το ενδιαφέρον του λαού από τα κοινωνικά προβλήματα σ' έναν υποτιθέμενο εξωτερικό κίνδυνο.</p> <p>✓ Παγκοσμιοποίηση</p>	<p>Ουσιαστική μελέτη Ιστορίας → Ιστορική γνώση → Αφύπνιση εθνικής συνείδησης → εθνική αυτογνωσία.</p> <p>Όταν ο πολίτης έχει αποκτήσει εθνική συνείδηση αποβάλλει τον ατομικισμό, ενδιαφέρεται έμπρακτα και για το συμφέρον της πατρίδας του. Γι' αυτό συμβάλλει τα μέγιστα στην παραγωγή, με στόχο την ποσοτική και ποιοτική αναβάθμιση των προϊόντων της χώρας του.</p> <p>Καταπολέμηση στερεοτύπων και προκαταλήψεων Δυνατότητα αναγνώρισης των αιτιών που προκαλούν τα κοινωνικά προβλήματα Ανεκτικότητα-συνεργασία-πνεύμα συλλογικότητας Κινητοποιήσεις-κοινωνικοί αγώνες για διασφάλιση κοινωνικών δικαιωμάτων</p> <p>Προβολή κοινών οραμάτων - αξιών - ιδανικών που τόσο λείπουν σήμερα εποχή ωφελιμισμού και ηδονοθηρίας.</p> <p>Ισχυροποίηση δυνατοτήτων εθνικής</p>

<p>Ο σαρωτικός χαρακτήρας της παγκοσμιοποίησης προκαλεί αναστατώσεις και αντιδράσεις που εκφράζονται με εθνικιστικές εξάρσεις (ο εθνικισμός παίρνει το χαρακτήρα αντίστασης στην εθνική και πολιτιστική αλλοτρίωση).</p> <p>✓ Ιμπεριαλιστικές τάσεις</p> <p>-Ο εθνικισμός υποδαυλίζεται από ξένες δυνάμεις που εκμεταλλεύονται τον πόθο των λαών για αυτοδιάθεση.</p> <p>-Η παραβίαση των δικαιωμάτων των εθνικών μειονοτήτων οδηγεί τις τελευταίες, -προκειμένου να επιβιώσουν- στην υιοθέτηση σοβινιστικών απόψεων.</p> <p>✓ Άτομο</p> <p>το χαμηλό μορφωτικό επίπεδο που επικρατεί σε πολλές χώρες, κρατά τους ανθρώπους δέσμιους προλήψεων και προκαταλήψεων, που οδηγούν στο φανατισμό και τον ετεροκαθορισμό τους.</p>	<p>επιβίωσης → αντίσταση σε εθνική αλλοτρίωση και αφομοίωση που απειλεί τη χώρα μας (ξενομανία, ΜΜΕ, καταναλωτισμός κ.λπ.)</p> <p>Προβολή και δημιουργική αξιοποίηση στοιχείων παράδοσης (ιδιαίτερα σημαντικό για τους Έλληνες με τη μακραίωνη κληρονομιά) και στροφή προς τις ανθρωπιστικές αξίες που κληροδότησε ο αρχαίος ελληνικός πολιτισμός στην οικουμένη.</p> <p>Παγκόσμια κινήματα ειρήνης</p> <p>Ορθή λειτουργία των υπερεθνικών οργανισμών (ΟΗΕ, ΕΕ κ.λπ.)</p> <p>Πνευματική καλλιέργεια, ενδιαφέρον για παγκόσμια ιστορία, ανθρωπιστικές αξίες, κριτική ικανότητα → λογική ερμηνεία των κοινωνικών καταστάσεων → κοινωνικοί αγώνες → πνευματική ανεξαρτησία, πνευματική και ψυχολογική ελευθερία</p>
--	--

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Διεθνιστικός τομέας

- ✓ Η επιθετικότητα των εθνικιστών οδηγεί συχνά σε συρράξεις με άλλους λαούς.
- ✓ Όταν ο εθνικισμός δεν προκαλεί πολέμους, καλλιεργεί το φόβο και την ανησυχία στην ευρύτερη περιοχή (πχ. η εξωτερική πολιτική της Τουρκίας και ο αντίκτυπος της στην Ανατολική Μεσόγειο.)
- ✓ Όταν ένα κράτος υιοθετεί εθνικιστική ιδεολογία, συχνά απομονώνεται, για να μην έρχεται σε επαφή με “κατώτερους λαούς”, με τεράστιες επιπτώσεις στην οικονομία και τον πνευματικό πολιτισμό του.
- ✓ Ανθρώπινες απώλειες από πολεμικές συρράξεις και εμφύλιες διαμάχες.
- ✓ Οικονομική κρίση (καταστροφή της οικονομίας)
- ✓ Πνευματική οπισθοδρόμηση (δογματισμός, προγονοπληξία).

Άτομα

Γηγενείς κάτοικοι

- ✓ υπερτονισμός των εθνικών χαρακτηριστικών μιας εθνότητας μπορεί να οδηγήσει ένα κράτος-έθνος σε εσωστρέφεια, **αδιαφορία για τα διεθνή γεγονότα και απομονωτισμό**.
- ✓ **Φανατισμός - δογματισμός - μισαλλοδοξία** - καλλιέργεια στερεότυπων μύθων. Αποτέλεσμα όλων αυτών, **η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των μειονοτήτων** που ζουν σε μια χώρα. Έτσι κάθε έννοια ανθρωπισμού και φιλαλληλίας χάνεται, ο ρατσισμός εδραιώνεται και η αυθαιρεσία και ο κυνισμός κυριαρχούν.

Μειονότητες

- ✓ Καταπιέζονται, διώκονται και συχνά αφανίζονται οι εθνικές μειονότητες.
- ✓ Περιορίζονται οι ατομικές και πολιτικές ελευθερίες του λαού.

ΣΧΕΤΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

«Ο εθνικισμός όμως στις ακραίες του εκφάνσεις μπορεί να έχει καταστροφικά αποτελέσματα. Ο υπερτονισμός των εθνικών χαρακτηριστικών μιας εθνότητας μπορεί να οδηγήσει ένα κράτος-έθνος σε εσωστρέφεια, **αδιαφορία για τα διεθνή γεγονότα και απομονωτισμό**. Ο απομονωτισμός ήταν χαρακτηριστικό της Αμερικής, τουλάχιστον για ενάμιση αιώνα, και είχε προσυπογραφεί από σημαίνουσες πολιτικές προσωπικότητες όπως ο George Washington και ο Thomas Jefferson. Ακόμη και σήμερα το 25% του αμερικανικού λαού διέπεται από τάσεις απομονωτισμού.

Μια άλλη σκοτεινή πλευρά του εθνικισμού συνίσταται στην ανάπτυξη στα μέλη μιας εθνότητας **ενός αισθήματος υπεροχής έναντι άλλων εθνοτήτων**. Κλασικό παράδειγμα της αποτρόπαιας αυτής μορφής εθνικισμού αποτελεί το παράδειγμα του γερμανικού εθνικισμού της δεκαετίας του 1930-40 που οδήγησε στο Ναζισμό, τη γενοκτονία έξι εκατομμυρίων Εβραίων και το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η ξενοφοβία αποτελεί μια αμυντική πλευρά του εθνικισμού και συνίσταται στο αίσθημα της καχυποψίας ή του φόβου που αισθάνεται μια εθνότητα έναντι άλλων εθνοτήτων. Είτε πρόκειται για Μεξικανούς εργάτες στην Αμερική, Τούρκους ή Άραβες στην Ευρώπη, το κλείσιμο των συνόρων και οι απελάσεις οδηγούν σε διεθνή ένταση, η οποία μάλιστα θα αυξάνεται καθώς η μετανάστευση για εύρεση εργασίας έχει αυξηθεί.» Του Κωνσταντίνου Αρβανιτόπουλου, Επίκουρου Καθηγητή Διεθνούς Πολιτικής στο Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών

ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ (κριτήριο)

(άρθρο του Αριστ. Ι. Μάνεση από τον ημερήσιο Τύπο)

ΚΕΙΜΕΝΟ	Θέματα πληροφορίες
Ιδιάζουσα μορφή ρατσισμού, θεσμοποιημένου ή μη, μπορεί να προσλάβει και ο εθνικισμός, με την απαξιώτικη σημασία του όρου. Τη ρατσιστική υφή του προσλαμβάνει ο εθνικισμός όταν εξαιρεί , όχι απλώς την ιδιαιτερότητα, αλλά την υπεροχή των στοιχείων του οικείου έθνους - ιστορικών, φυλετικών, θρησκευτικών, γλωσσικών, πολιτισμικών - ως οιονεί «περιουσίους», ενώ παραλλήλως διαβάλλει ως κατώτερα και περιφρονεί τα αντίστοιχα χαρακτηριστικά στοιχεία που συνθέτουν την ταυτότητα των άλλων εθνών. Υπό την κάλυψη δε	

αυτής της ρατσιστικής ιδεολογίας ο εθνικισμός **αποβαίνει** πολλές φορές φανατικός, βίαιος, επιθετικός, σοβινιστικός και φιλοπόλεμος.

Είναι εκ πρώτης όψεως περίεργο ότι στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, αντί να ενοποιείται το διεθνές σύστημα, χαρακτηρίζεται από διασπάσεις, κατατμήσεις και αντιπαραθέσεις, οφειλόμενες ιδίως στην έξαρση των μειονοτικών εθνικισμών. Έτσι δημιουργείται το αντιφατικό - όχι όμως και δυσεξήγητο - φαινόμενο της αναζωπύρωσης και έκρηξης των εθνικισμών, με προοπτική την ίδρυση νέων κρατικών μορφωμάτων, δηλαδή ασθενικών κρατιδίων, εθνικά «καθαρών», τυπικά ανεξάρτητων, αλλά οικονομικά και πολιτικά ευάλωτων και ευκόλως κηδεμονεύσιμων και χειραγωγήσιμων από τα μεγάλα και ισχυρά κράτη. Ενώ, δηλαδή, η διεθνιστική ιδεολογία προβάλλει την υπέρβαση του «κράτους-έθνους», καλλιεργεί παράλληλα την αποσχιστική τάση των μειονοτικών εθνοτικών ομάδων να αποτελέσουν νέα εθνικά (μικρά) κράτη. Έτσι, αντί του «κράτους-έθνους» αναδύεται το «κρατίδιο-έθνος»...

Η εξέλιξη αυτή δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στη διεθνή κοινότητα όσον αφορά την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Διότι όσο εντονότερος καθίσταται ο μειονοτικός «μικροεθνικισμός» τόσο τείνει σε έμπρακτη αμφισβήτηση της κυριαρχίας της εδαφικής ακεραιότητας του συγκεκριμένου κράτους. Οπότε τούτο, για να αντιμετωπίσει αυτή την αμφισβήτηση - έστω και αν με την πολιτική του είχε ίσως προκαλέσει την έξαρση του μειονοτικού εθνικισμού - ενδέχεται να λάβει κατασταλτικά μέτρα ρατσιστικού χαρακτήρα. Η διεθνής έννομη τάξη έχει, ιδίως μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, αποδοκιμάσει και καταδικάσει κάθε μορφή ρατσισμού, ενώ παράλληλα έχει θεσπίσει όργανα, μηχανισμούς και διαδικασίες ελέγχου για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου (π.χ. Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών, Οικουμενική Διακήρυξη του 1948, κ.α.). Η διεθνοποίηση της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων επέφερε ωστόσο την παροχή δυνατότητας επεμβάσεων στις εσωτερικές υποθέσεις τους εκ μέρους των διεθνών οργανισμών, σε περιπτώσεις σοβαρών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Πάντως, εν όψει της αρχής της μη επέμβασης, δεν νομιμοποιούνται για τις «ανθρωπιστικές» αυτές επεμβάσεις τα οποιαδήποτε άλλα κράτη αλλά μόνο τα συγκεκριμένα θεσμοθετημένα διεθνή όργανα, τα οποία, στο πλαίσιο του κανονιστικού καθεστώτος της διεθνούς κοινωνίας, έχουν καταστεί αρμόδια να ασκούν έλεγχο και να επιβάλλουν κυρώσεις (όπως π.χ. το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου του Στρασβούργου). Άλλωστε, αν η διεθνής κοινότητα επαφιόταν στα κατ' ιδίαν κράτη για την επιβολή τέτοιων κυρώσεων, θα προέκυπτε, εκ των πραγμάτων, ένα χασοκό καθεστώς διεθνούς ανομίας και αναρχίας διάχυτης, με πρακτικό αποτέλεσμα, σε τελική ανάλυση, την επιβολή της «ανθρωπιστικής» θέλησης του εκάστοτε ισχυροτέρου.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

A. Να γραφεί η περίληψη του κειμένου (80-100 λέξεις)

B1. Για κάθε παράγραφο να δώσετε από έναν πλαγιότιτλο

B2 «Η εξέλιξη αυτή δημιουργεί... μέτρα ρατσιστικού χαρακτήρα» Να παρουσιάσετε τα δομικά μέρη και τη μέθοδο ανάπτυξης της παραγράφου.

B.3. Να αναπτύξετε σε 60-80 λέξεις το νόημα του παρακάτω αποσπάσματος του κειμένου: «Ο εθνικισμός αποβαίνει πολλές φορές φανατικός, βίαιος, επιθετικός, σοβινιστικός και φιλοπόλεμος»

B4.a. βίαιος, έννομη, ασθενικών, αποσχιστικός: Να δώσετε από μία αντώνυμη / αντίθετη για κάθε λέξη

B5.β. **προσλάβει, απαξιώτικη, εξαίρει, υπεροχή, διαβάλλει, αποβαίνει** : Για κάθε λέξη να δώσετε ένα συνώνυμο χωρίς να αλλοιώνεται το νόημα των προτάσεων

Γ. Για την επίλυση των παραβιάσεων των ανθρώπινων δικαιωμάτων στα πλαίσια ρατσιστικών και εθνικιστικών εκδηλώσεων, ο συγγραφέας παραπέμπει στους διεθνείς οργανισμούς και στις διεθνείς συμβάσεις. Θεωρείτε επαρκή και αποτελεσματική την παρέμβαση των οργανισμών αυτών ή υπάρχουν άλλοι παράγοντες που μπορούν να συμβάλλουν πιο αποφασιστικά στην άμβλυση του εθνικισμού και στην προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων; Να παραθέσετε τις απόψεις σας σε ένα κείμενο 500 – 600 λέξεων που θα δημοσιευτεί στη σχολική εφημερίδα.